

Mandehjørnet – et inspirerende tilbud til mange

Undertegnede som repræsentant for Hedensted Y's men Clubs digitale Nyhedsbrev deltog i Mandehjørnets arrangement tirsdag den 6. maj, hvor programpunktet var: "Du har kun ét liv" ved eventyrer og forfatter Hanne Gasbjerg fra Vejle.

Mandehjørnet har nu i snart 2½ år været et fast tilbud i Hedensted Ys mens Club. Det finder sted på Kastaniehøj tirsdage hver 14. dag mellem kl. 11 og 13. Der startes med velkomst, en sang fra Højskolesangbogen, foredrag, og til sidst tre lækre stykker smørrebrød med øl/ sodavand og kaffe. Og til sidst endnu en højskolesang.

Arrangementet henvender sig til alle mænd, der har lyst til samvær, fællesskab, fællesspisning og inspiration i form af en række forskellige indslag.

Det startede med omkring 30 deltagere, men er nu oppe på 55-70 deltagere pr. gang.

Hvorfor kommer de forskellige så ?

Vi har talt med to personer, som nu har været med i godt et års tid, Kurt Vestergaard og Thorkild Johansen. De er begge først i 70'erne, og ude af arbejdsmarkedet.

Kurt Vestergaard

Thorkild Johansen

Hvordan kom I med i Mandehjørnet?

Kurt fortæller, at en bekendt af dem, Arne Pedersen, skulle fortælle i Mandehjørnet om en tur til Peru og andre sydamerikanske lande. Og de fik så lyst til at høre ham. Det var spændende og blev startskuddet til, at de fik lyst til at fortsætte.

Kurt og Thorkild mødte mange forskellige, kendte og ukendte. Og gennem en særlig fordelingsnøgle for placering ved spisningen kom man oftest til at sidde ved ikke kendte personer. Og det gav anledning til god snak om den enkeltes historie. Og dertil mange inspirerende foredrag om lokalhistorie som f.eks. Brdr. Michaelsen, besøg af Politiet, besøg af TV Syd, besøg af tidligere formand for Folketinget Henrik Dam Kristensen, besøg af den tidligere præst i Engum, Preben Kok og mange flere.

Hvorfor holder I fast i Mandehjørnet?

Kurt og Thorkild er enige: Det giver oplevelsen af fællesskab og muligheden for at genetablere gamle kontakter og skabe nye. Og så nogle dejlige stykker smørrebrød og et godt og inspirerende foredrag, som altid giver stof til eftertanke. Det er et rigtig godt koncept, som både er overskueligt og inspirerende.

Hans Kamp og Søren

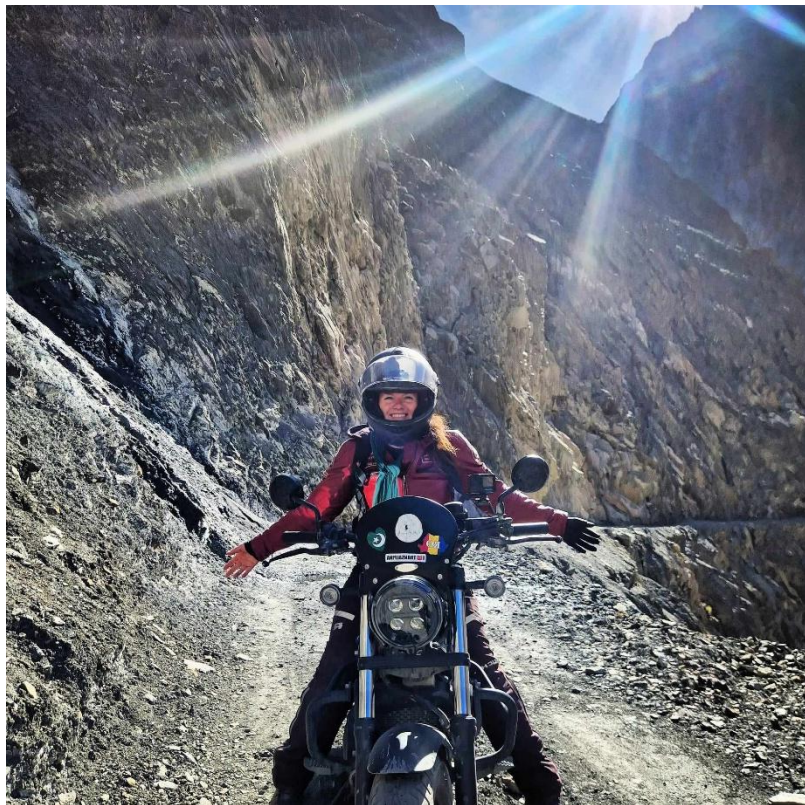
Undertegnede sad ved arrangementet over for Hans Kamp og Søren. Begge er bosat i Hedensted, og har deltaget i Mandehjørnet et års tid. For begge gælder, at de kendte nogle, som kom i Mandehjørnet, og derigennem fik lyst til at prøve det. Og de blev ikke skuffede – tværtimod meget inspirerede.

Inger Høgh i gang med anretning af smørrebrød

Du har kun ét liv

Ved eventyrer og forfatter Hanne Gasbjerg Hjulmand

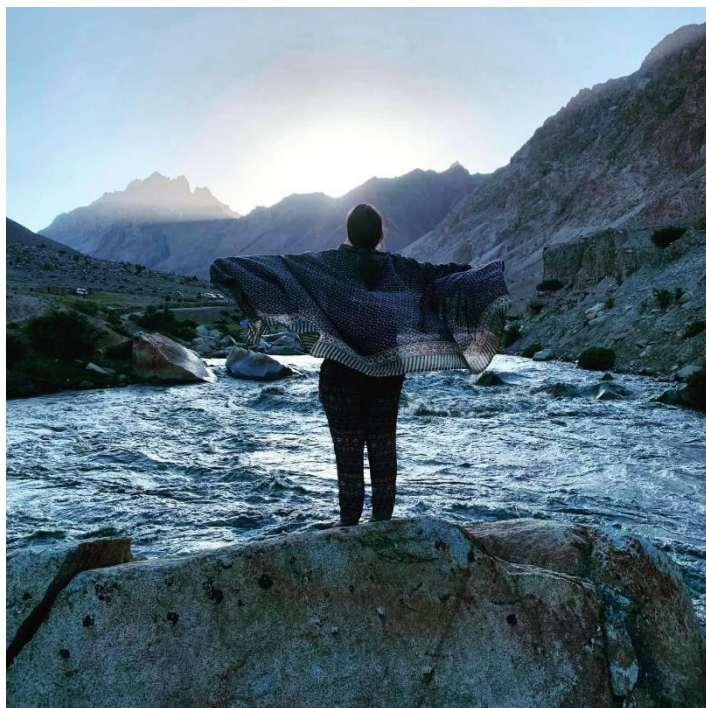

Hanne Gasbjerg Hjulmand fra Vejle fortalte medrivende om sin 18.500 km. lange tur på motorcykel fra Danmark gennem 11 lande til Katmandu, hovedstaden i Nepal. Hanne fortæller, at hun også i sin opvækst i en lærer-familie var præget af, at hun ikke følte sig bange for noget. Tværtimod havde hun hele tiden brug for udfordringer.

På et tidspunkt stillede Hanne sig selv spørgsmålet: ”Hvad er det for en Hanne, jeg har svigtet? Jeg havde brug for at komme ud af komfort-zonen og finde ud af, hvad jeg skal med mit liv. Jeg besluttede derfor selv at køre på motorcykel til det fjerne østen. Selv om jeg slet ikke havde træning i at køre på motorcykel. – Fra den danske ambassadør i Teheran fik jeg det

råd, at 'du skal ikke gøre det'. Men det ville jeg altså, og jeg frygtede det ikke. Som mit eneste våben købte jeg en peberspray."

Hanne fortæller videre: "Jeg mødte i den nederste del af Europa mange bjørne på de afsides veje. Men alligevel besluttede jeg, da jeg forlod Europa, at smide min peberspray ud."

Jeg besluttede også at ville campere væk fra civilisationen. Jeg var indimellem også præget af angst, ja, en enkelt gang meget svær angst. Mit motto for turen blev: 'Alle har to liv. Det andet liv begynder, når du indsér, at du kun har ét.'

Da jeg rejste ud af Tyrkiet, kom jeg ind i et ørken-område. Forinden havde jeg camperet i den kurdiske del af Iran. Og der følte jeg faktisk, at jeg kom styrket ud fra.

Men i ørken-området blev jeg så bange, som jeg aldrig før har været. Jeg røg uforvarende ind i en kraftig storm. Min luftmadrass til at sove på fløj væk i sandstormen. Og natmørket sænkede sig meget hurtigt. Og mine væsentligste ejendele med pas, penge m.v. var væk. Jeg anede ikke, hvor jeg var i den natmørke ørken i Iran. Jeg havde slet ingen pejlemærker at gå efter.

Jeg er ellers ikke særlig religiøs, men på det tidspunkt stod jeg i den grad med ryggen mod muren og måtte RÅBE til GUD. HJÆLP! Kort tid efter så jeg fem mænd stå i mørket ikke så langt fra mig. Og deres stemmer sagde, at vi ta'r dig med tilbage. Og det gjorde de som venlige og kærlige mennesker. Og på vejen fandt vi min madrass, pung, pas, ja, alt. Det var et dobbeltmirakel.

Ved min snak med de unge iranere fandt jeg ud af, at de havde mange drømme. Jeg hørte dem fortælle om én, der havde drømt om at blive uddannet neurolog – og han blev det.

Der er farligt i Iran, men jeg mødte kun næstekærlighed. Det var en kæmpe-oplevelse.

Unge havde mange måder at demonstrere på. En ung kvinde sad f.eks. i skrædderstilling i et trafikeret kryds i en by. Hun stoppede al trafikken – for en sags skyld.

Da jeg på et tidspunkt trådte ind på et meget farligt sted, oplevede jeg politibeskyttelse mod udbrydergrupper fra Taliban.

Politiet ville på et tidspunkt gerne prøve min motorcykel – men nej, det skulle være med mig ved styret og politibetjenten bag på. Det ville politibetjenten under ingen omstændigheder høre tale om – i et mandsdomineret samfund. Men sådan blev det. Med politibetjenten bag på, og med mig som driver.

Via Pakistan gik turen ind i Indien. Jeg kom op på de indiske Himalaya-bjerge. Og dér fik jeg simpelthen brug for at gå i kloster – i et buddhistisk tempel i tre uger.”

Hanne sluttede sit tempel-ophold med at møde Dalai Lama. Hans religion var **venlighed over for andre**.

Hanne rejste ned til den hellige flod i Nordindien. Hendes eksistentielle læring af den lange og indimellem farlige rejse blev, at lykken handler om at skabe lykke for andre ved at hjælpe. På trods af alle advarslerne hjemme fra inden afrejse, var slut-facit på turen, at hun havde mødt utrolig megen hjælpsomhed og barmhjertighed. Ja kærlighed fra mange mennesker undervejs. Hjælpsomhed findes altså i verden – selv om det ofte er det modsatte, der italesættes.

Turen kostede i alt 50.000 kr., som Hanne selv har finansieret. Og turen var pengene værd!

Jørgen Breindahl